

KLAU?TUKAS

PAŽINIMO RAKTAS YRA KLAUSTUKAS

NEPRIKLAUSOMAS TRAKŲ VYTAUTO DIDŽIOJO GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS Kaina 0,3 eur. ISSN 1392-9097 Nr. 75 (86) 2016-03-10

KALBA — NEPRIKLAUSOMYBĖ — VALSTYBĖ

REDAKCIJOS

ŽODIS

Gerai darbai — Tėvynei

Gyventi laisvoje šalyje — kas gali būti vertesnio? Ypač dabar, kai pasaulyje daug agresijos. Todėl ir norisi trapią laisvę pridengti savo delnais, stiprinti savo darbais. Nepriklausomoje Lietuvoje auganti nauja karta moka prasmingai švęsti, moka pagerbti Tėvynės didvyrius. Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos bendruomenė, drauge su visa tauta, kasmet mini Tėvynės svarbiąsias dienas.

Kai sugrįžome po žiemos atostogų, pirmiausia sutikome Laisvės gynėjų dieną — Sausio 13-ąją. Degdami žvakelės prie antro aukšto fojė tai dienai pastatyto simbolinio televizijos bokšto, susikibę rankomis dainuodami: „Tai uždaryk mane, tėvyne, savyje“, atsakinėdami į viktorinos klausimus ar žiūrėdami gimnazijos mokytojų sukurtą filmą „Atmintis gyva, nes liudija“, jautėmės vieningi, kiekvienas širdyje dėkojome Laisvę gynusiems.

Vos išbridę iš pusnynų, suskaičiavę pirmojo pusmečio rezultatus, sulaukėme antros svarbios dienos — Vasario 16-osios. Apie mokyklą ir miestą linksmi suplazdėjo ant medžių šakų sukabintos trispalvės širdelės — mūsų mokinių ir mokytojų meilės Tėvynei ženklas. Gimnazijos langai ir erdvės nusišypsavo širdelėmis. Dar prasmingiau, kad į iškilmingą Lietuvos valstybės atkūrimo dienos renginį atvyko ir apie pilietiškumo ugdymą su mokiniais kalbėjo Jonas Ohmanas — garsiojo filmo „Nematomas frontas“ kūrėjas.

Gimnazijos bendruomenė nuo vasario 8 iki kovo 8 dienos vykdo tęstinius projektus „Tautiškausia klasė“ ir „Geras darbas Lietuvai“.

Rezultatai bus paskelbti minint trečią svarbią dieną — Kovo 11-ąją, bet jau dabar visi galime pasidžiaugti kai kuriais nuveiktais darbais, o kiek jų dar bus! Rajono savivaldybės atstovai jau ir dovaną — tris vėliavos spalvų sėdmaišius — įteikė atsidėkodami darbštuolėms milžiniškų karpinių autorėms ir jų mokytojai Rasai Kondrotienei.

Be to, kad sausį – vasarį vyko olimpiados, debatai, konkursai, kad mokiniai ir mokytojai kasdien ruošėsi pamokoms, kad Mokinių taryba pirmą kartą! Padėkos raštais apdovanojo geriausiai besimokančius, kad meninio skaitymo konkurse „užderėjo“ puikiausių skaitovų, būtina išskirti dar vieną iniciatyvą. Tiesa, Valstybinės lietuvių kalbos komisijos nuopelnas, jog visoje šalyje rengiamos Lietuvių kalbos dienos. Tai daugybė vasario 16 – kovo 11 d. Lietuvoje ir užsienyje organizuojamų renginių, skirtų lietuvių kalbos sklaidai, kalbos prestižui didinti. Vienas iš jų regioninis diktanto konkursas „Rašyti taisyklingai lietuviškai — garbinga!“, kuriame dalyvavo ir raštingiausiais pripažinti Orinta Dikinytė (5b), Žygimantas Jacevičius (5a), Marija Buivytė (8b) ir Neitaras Švabauskas (7c).

Tikrai smagu, kad mūsų gimnazijoje mokosi tiek daug šaunių, darbščių mokinių, kad juos paskatina gabūs ir iniciatyvūs mokytojai. Gerai, kad nepasiduodame nusivylimui dėl neteisybės — Tėvynei dėl to nekalta. Valstybinių švenčių proga palinkėkim Tėvynei ir sau, kad praėjus šimtmečiui žmonės pažintų ajerų duonos kvapą, jaustų kažką neapsakomo savo širdyje, kuomet skambės Lietuvos himnas. Tegul mūsų istorija tęsiasi dar tūkstančius metų.

Artinasi dešimtokų ir abiturientų įskaitų metas. Palinkėkim jiems sėkmės.

Birutė Paltanavičienė, „Klaustuko“ vadovė

Geriausiai besimokantys 5-8 klasių mokiniai.

JAUNŲJŲ LITERATŲ KŪRYBA

„Derėtų neužmiršti, kad kalba turi daug rankų — priglausti, atleisti, paguosti, apglėbti, sutaikinti, sujungti... Baisu, kad šitos rankos lieka tuščios, kada ta pačia kalba kalbantys nesusikalba.“

Just. Marcinkevičius

2016 metų vasario 16 - kovo 11 — **Lietuvių kalbos dienos**. Asmeninį gimtosios kalbos pagarbos kodą atskleidžia gimnazijos Mokytoja ir Mokinė.

Miniatiūra

Aš čia — gyva!

Aš čia — gyva! Ar girdi? Gyva! Čia mano savastis, it syvus traukianti prasmes iš žodžių „motina“, „gimtoji žemė“, „tėviškė“, „Tėvynė“... Duslus jų aidas skverbiasi pro stiklines mano namų sienas tavęs link. Ar dar girdi jį?

Aš čia — gyva! Ar matai? Gyva! Čia mano gyvenimas, mano žibančios spingsulės šviesa, vis dar mirganti, blyksinti ir blėsčiojanti. Neryškūs jos spinduliai prasprūsta pro mane sergstinčių stiklo sienų plyšius ir tiesia savo gijas į tave. Ar dar matai juos?

Aš čia — gyva! Čia, stiklo namuose, kuriuos pavadinau šian-diena, tokia trapia ir dūžtančia... Ir skamba šventi žodžiai čia lyg tyr-laukiuose seno varpo gaudesys: „Gimtoji kalba yra bendrosios meilės ryšys, vienybės motina, pilietiš-

kumo tėvas, valstybės sargas. Sunaikink kalbą — sunaikinsi santai-ką, vienybę ir dorybę. Sunaikink kalbą — sunaikinsi dangaus saulę, sujauksi pasaulio tvarką, atimsi gyvybę ir garbę.“ Ar jie tave dar pasiekia? Ar vis dar brangini mane, tiek amžių saugotą, mylėtą? Ar dar neiškeliavai į užmaršties pa-saulį?

Tikiu — vis dar matai ir širdimi junti gimtųjų žodžių rodomas kryptis. Tikiu — girdi mane:

- Aš čia — vis dar gyva! Čia, stiklo namuose, ant ažuolo pama-tų...

**Ernesta Galdikienė,
lietuvių kalbos mokytoja**

Esė

Gimtoji kalba mano gyvenime

XXI amžiuje spartėjanti globalizacija verčia visuomenes suartėti, skatina žmonių asimiliaciją. Todėl neišvengiamas ir kalbų persipynimas. Žmonės skatinami sekti poliglotų pavyzdžiu. Taip iškyla pavojus gimtajai kalbai, jos puoselėjimo tradicijai. Atrodo, kad gimtoji kalba tampa nebe tokia reikšminga pasauliniu atžvilgiu, tačiau ką ji reiškia tautai ar asmeniui?

Pirmiausia gimtoji kalba vienija žmones. Tai ypač aktualu šiais laikais, kuomet tautų asimiliacija ryškėja, daugėja emigrantų ir imigrantų. Persikėlus gyventi svetur, darosi baugu, jautiesi svetimas. Tačiau kaip smagu sėdint nuošaliame parko kampelyje susitikti kitą lietuvį! Manau, kad gimtoji kalba yra tarpusavio supratimo užtikrinimas. Įsivaizduokime, jog kalbame ta pačia tema, tik skirtinga kalba: pirmąjį kartą — angliškai, o antrąjį — lietuviškai. Turbūt sunku mintį pasakyti svetimais žodžiais, o prakalbus lietuviškai — lyg kas akmenį nuo plaučių būtų nuėmęs...

Gaila, bet svetimybės vartojamos dažniau, kad išsakytume visas mintis. O kas tada? Nebemokame paprasčiausių lietuviškų žodžių ir belieka tik mykti: „Nu...tipo...supranti gi.“ Dar vienas pavyzdys būtų ryškus atitolimas tarp kartų. Žinoma, nesusipratimų kyla ir dėl skirtingo amžiaus, gyvenimiškos patirties, laikotarpio įtakos. Bet veikia ir kalbos barjerai. Atrodo, senelis ir anūkas — iš to paties Lietuvos miestelio, bet vis nesusikalba. Nutrūksta bendravimas. Pamišta anūkas savo kilmės šaknis, nes nebemoka pasiteirauti apie senelio gyvenimą kitaip nei: „Hi, how are you?“

Negalima sakyti, kad kitų kalbų mokėjimas ištrina gimtąją kalbą iš atminties, bet ir neskatina savos kalbos vertinimo. Kartais tik susidūrę su kitataučiais suprantame lietuvių kalbos grožį ir savitumą. Be to, gimtoji kalba — lyg istorinis žymeklis, kuris atskleidžia, kiek visko buvo patirta: germanizacija, lenkėjimas, sovietinė įtaka... o mūsų kalba vis dar gyvuoja! Nes ji — vienas iš rodiklių, parodančių tautos individualumą bei atsparumą kitoms šalims.

Man lietuvių kalbos puoselėjimas leidžia drąsiai ir godžiai mėgautis lietuvių literatūra. Juk nemokėdama savos kalbos nesugebėčiau nei tinkamai suprasti, nei gilintis į kūrinius, kurie ypač jaunam asmeniui suteikia daug naudingų žinių, atsakymų, plečia kultūrinį, mokslinį, filosofinį supratimą. Jei tektų tą pačią knygą skaityti kita kalba, kai kurios mintys gali netekti tikrosios prasmės.

Šiame pasiutusio greičio XXI amžiuje, kur žmonės yra susiję taip glaudžiai, jog drįsta suabejoti savos kalbos svarba, kiekvienam patarčiau susimąstyti, ar verta taip pasiduoti visuotinei įtakai. Nes gimtosios kalbos paaukojimas ne tik gramzdina užmarštin šalies istoriją, atitolina mylimus žmones, bet ir slopina tikrąją žodžio galią bei jo prasmę. Nors virsmas poliglotais atrodo priimtinesnis ir netgi kai kurių naudojamas kaip pasiteisinimas dėl savos kalbos užmiršimo, manau, jog gimtoji kalba privalo užimti atitinkamą vietą žmogaus gyvenime bei širdyje. Ne veltui ji yra gimta — su ja gimę, su ja ir baigsim.

Aurelija Kacelavičiūtė, 4b

MŪSŲ DIENOS – KAIP ŠVENTĖ

Šventė, kuri mus vienija

Mus, gimnazijos bendruomenę, vienija ne tik tos šventės, kai iškilmingai vėjyje plazda trispalvė, kai didžiudamiesi giedame „Tautišką giesmę“ ar skanduojujame „Mes – jėga“. Vienybę pajuntame ir gražiausią Lietuvai dieną – Vasario 16-ąją – susirinkę į aktų salę, kai tariame Tėvynei gražiausius žodžius, sulaukiame garbių svečių ir kartu džiaugiamės nuveiktais darbais. Šįmet Lietuvos valstybės atkūrimo dieną minėjome vasario 12 dieną. Minėjome ypatingai.

Pradžioje vienuoliktokai Kotryna Mikiškaitė ir Kipras Mikiška pristatė renginio svečius. Trakų rajono savivaldybės merė Edita Rudelie-

nė ir administracijos direktorius Jonas Liešys mus ne tik pasveikino artėjančios šventės proga – už mokinių darbus – karpinius, kurie papuošė savivaldybę, gavome dovanų trispalvės spalvų sėdmaišius!

Įdomiausia šventinio renginio dalis – Jono Ohmano, švedų žurnalisto, publicisto, vertėjo ir kinematografininko, paskaita tema „Pilietiško ugdymas“. Šis žmogus, gimęs ir užaugęs ne Lietuvoje, sugebėjo išmokyti kitataučiams sunkią lietuvių kalbą ir į mus prabilo lietuviškai! Nustebome ir pagalvojome, kad tik pasisveikins, bet ne – apie sudėtingą politinę situaciją pasaulyje ir apie savo veiklą pasakojo taisyklinga lietuvių kalba.

Pasirodo, Jonas Ohmanas į Lietuvą pirmą kartą atvyko 1990 metais, vėliau liko čia gyventi. Jis kartu su bendraminčiais yra sukūręs didžiulio susidomėjimo sulaukusį dokumentinį filmą „Nematomas frontas“, į švedų kalbą išvertęs Jurgos Ivanauskaitės romaną „Ragana ir lietus“, Jurgio Kunčino „Tūla“, Sigito Parulskio „Trys sekundės dangaus“. Kino kūrėjas neslėpė, kad dabar jis

pats karys – tą akivaizdžiai rodė ir jo apranga. Pastaruoju metu tapęs nematomo fronto kariu, Jonas Ohmanas aktyviai prisideda prie Ukrainos gynėjus remiančios lietuvių organizacijos „Blue/Yellow“ veiklos. „Mėlyna/Geltona“ – visų lengvai atpažįstamas spalvinis kodas, atitinkantis Ukrainos vėliavos spalvas. „Kokia padėtis bus Lietuvoje ir Baltijos šalyse, labai priklauso nuo to, ką mes šiandien ten (Ukrainoje) veiksime“, – sakė svečias-karys. Jis su savo bendražygiais ir talismanu – panda, įprastai apsilvilkę, kasdien dirba ten, kur kulkosvaidžiai ir granatsvaidžiai dieną naktį nepaliaudami rodo savo galybę. Vadinasi, kasdien rizikuoja savo gyvybe. Tokie bebaimiai žmonės labai reikalingi ir Ukrainai, ir Lietuvai.

Be pasakojimo apie frontą, ukrainiečius ir juos remiančios organizacijos veiklą, svečias parodė ištraukas iš kuriamo filmo. Nuščiuvę klausėmės Ukrainos vaiko – septintojo laiško kariui: naktis, laužas... atokvėpio minutėmis karys skaito laišką ir tarsi girdi pasitikėjimo ir padėkos žodžius...

Susitikimo pabaigoje J. Ohmanas atsakė į gimnazistų klausimus. Manau, kad dauguma renginio dalyvių pajuto ne tik salėje sėdinčių vienybę, bet ir vienybę su tauta, su

Europa. Buvo labai aišku: mes visi, lietuviai, ukrainiečiai, turime teisę būti laisvi ir gyventi savo šalyje be priešiško jėgų įsikišimo.

Renginį visą laiką atidžiai stebėjo storu šaliku apmuturiuota panda.

Už pilietiško pamoką dėkojame istorijos mokytojai Stasei Genytei.

Evelina Butrimavičiūtė, 2b

Esame kūrybiški ir iniciatyvūs

Mokinių taryba – tai gimnazijos jaunų žmonių savivaldos grupė, kuri pasižymi ne tik savo aktyvumu bendruomenėje, bet ir charizmatiška bei kūrybinga pasaulėvoka. Mokslo metų pradžioje tarybą papildė net 8 nauji nariai, norintys prisidėti prie gimnazijos savivaldos ir turintys begales iniciatyvos įgyvendinti savo idėjas bei norus gimnazijoje. Todėl visa 20-ties jaunų žmonių komanda jau nuo pat pirmųjų mokslo metų dienų organizavo nemažai renginių bei juose dalyvavo.

Vienas įsimintiniausių bei daugiausiai naujos patirties suteikusių renginių buvo keliaujanti socialinė – meninė akcija „Sugriaukime sienas“. Šios akcijos metu teko padėti gimnazijos darbuotojams bei akcijos organizatoriams dirbti su negalia turin-

čiais žmonėmis. Visa tai davė galimybę ne tik pabendrauti su jais pačiais, bet ir turiningai praleisti laiką: parodyti gimnaziją

bei joje esantį muziejų, palydėti iki kabineto, kuriame jie stebėjo mūsų pamokas ir jose dalyvavo. Atsidėkodami už mūsų rūpestį ir svetingumą, akcijos „Sugriaukime sienas“ dalyviai surengė mums abejingų nepaliekantį koncertą, kuriame pademonstravo savo neįtikėtinus meninius įgūdžius.

Prieš pat Kalėdų atostogas Mokinių taryba gimnazijoje organizavo persirengėlių dieną. Šventinės nuotaikos kupini moksleiviai ne tik noriai bei aktyviai dalyvavo šioje iniciatyvoje, bet ir neįprasta apranga pajavairino kasdienišką mokyklos aplinką – leido pasijusti pasakų, magijos, herojų ir kitų personažų apsuptyje. Ši mūsų kasmetinė iniciatyva leido gimnazistams išreikšti savo kūrybingumą bei sukurti jaukią erdvę mokymuisi.

Be to, keletas Mokinių tarybos narių dalyvavo konfe-

rencijoje, skirtoje paminėti AIDS dieną. Renginio metu jie galėjo ne tik praplėsti žinias apie AIDS ligą, bet ir paklausti žinomų žmonių pranešimų ir pamąstymų.

Minėdami – Sausio 13-osios dienos įvykių 25-ę surengėme protmūšį III gimnazijos klasių mokiniams. Šiame renginyje tiek patys tarybos nariai, tiek kiti gimnazijos moksleiviai galėjo patikrinti ir pagilinti žinias apie šią reikšmingą mūsų istorijai datą.

Mokinių taryba aktyviai bei noriai bendradarbiauja su įvairaus pobūdžio organizacijomis – Trakų atvira jaunimo erdve, Trakų viešąja biblioteka, Lietuvos mokinių parlamentu ir kitomis. Lietuvos mokinių parlamento suteikta iniciatyva surengėme tiek gimnazijos, tiek rajoninę diskusiją „45 minutės“. Šios diskusijos metu mokiniai, mokytojai, tėvai bei su jaunimu ir švietimu susiję žmonės kalbėjosi apie tobulos pamokos modelį. IšklaUSDami įvairias pozicijas, visa diskutuojanti grupė gvildeno rūpimus klausimus, kalbėjosi apie esančias problemas ir kaip jas būtų galima išspręsti norint sukurti 45 minučių trukmės tiek mokinių, tiek mokytojų akimis tobulą pamoką. Diskusijos metu pasiekti kompromisai buvo pateikti Lietuvos mokinių parlamento švietimo komitetui. Šis, surinkęs visus duomenis

nacionaliniu mastu, suformulavo siūlymus, kuriuos pateikė ir aptarė su Švietimo ir mokslo ministre A. Pitreniene. Be to, palaikydami komunikacinę ryšį su Trakų rajono mokyklomis, siekiame užtikrinti dar didesnę bendradarbiavimą su jų Mokinių tarybomis. Tikimės, jog mūsų ryšys išplis ir nacionaliniu mastu, kad galėtume bendradarbiauti ir su kitų miestų mokyklomis. Būtent šiuo metu bandome atnaujinti senus ryšius su Vilniaus Gabijos gimnazijos Mokinių taryba ir tikimės, jog sklandus darbas suteiks galimybę įgyvendinti bendrus siekius ir tikslus.

Skatindami mokinius mokytis, siekti dar geresnių rezultatų mokslo srityje, sausio mėnesį sugalvojome padėkoti 5-8 klasių pirmojo pusmečio lyderiams už puikius mokymosi rezultatus. Įteikėme padėkas bei palinkėjome visokeriopos sėkmės tolimesniame ugdymosi procese. Tikimės, jog tai juos motyvavo bei dar labiau paskatino plėsti savo akiratį, siekti naujų žinių bei išlikti vienais geriausių mokinių savo amžiaus tarpsnyje.

Be abejo, mes turime ir daugybę siekių, tikslų bei vizijų, kuriuos stengsimės įgyvendinti ateityje. Turėdami begales idėjų, jau planuojame pavasarį surengti tradicinę Šeimos dienos šventę, kurios metu šeimos, mokyklos bend-

ruomenė bei miesto gyventojai puikiai ir turiningai leidžia laiką įvairiose veiklose ar rungtyse. Taip pat žadame prisidėti prie puikios iniciatyvos, kurios tikslas – būsimųjų penktokų integracija į gimnazijos aplinką. Manome, jog tai padės naujesiems gimnazijos mokiniams lengviau prisitaikyti ir priprasti prie naujos mokyklos mikroklimato ir aplinkos. Toliau aktyviai prisidėsime ir prie uniformų dėvėjimo prevencijos. Mūsų tikslas – skatinti mokinius dėvėti uniformą, kuri ne tik reprezentuoja mūsų vardą, ugdo bendruomeniško jausmą, bet ir užtikrina bendrą susitarimų laikymąsi.

Mes, kaip Mokinių taryba, manome, kad dideli tikslai bei begalinis noras juos įgyvendinti yra pats geriausias stimulas aktyviai judėti pirmyn – ne tik kaupti žinias, bet ir lavinti kūrybiškumą, visuomeniškumą, lyderiavimo bei komunikacijos įgūdžius. Todėl visus mokinius norime padrąsinti ir pakviesti kreiptis į mus pagalbos iškilus problemoms ar esant paprasčiausiam reikalui, kuris, Jūsų manymu, yra aktualus. Visgi ne veltui yra sakoma, jog „vienas lauke – ne karys“, tad judėti pirmyn visad buvo lengviau kartu su bendraminčių draugų būriu.

Vilius Grigaliūnas, 4d

NORIU PAŽINTI. NORIU SUPRASTI. NORIU ŽINOTI.

Raudonuaju kilimu egzaminų link

Vasario 19 dieną Vytauto Didžiojo gimnazijoje vyko Šimtadienio šventė, kurios tema buvo „Sveikinimų koncertas“. Likus šimtui dienų iki egzaminų abiturientės apsivilko gražiausias sukneles, o abiturientai pasipuošė kostiumais ir žengė raudonuaju kilimu išgirsti jiems skirtų palinkėjimų, prisiminti vaikystę, nuo ko šis kelias prasidėjo. Mokytojai, tėveliai ir svečiai negalėjo atitraukti akių nuo savo mokinių, draugų ir vaikų.

Spalvingais balionais papuoštoje salėje buvo šventiška nuotaika: visi šypsojosi ir džiaugėsi kiekvienas už save ir kitus. Trečio-kai Julius ir Vaidilė — renginio vedėjai — pasakė daug gražių žodžių, palinkėjimų, ką reikėtų abiturientams atlikti per šias 100 dienų. Pirmoji į sceną buvo pakviesta direktorė Jolanta Martynceviene, kurios žodžiai buvo pamokantys, skatinantys, o kartais net sujudinantys.

„Sparnus Jiems išauginot, / Kurie į skrydį kelia“, — taip renginio vedėjai kvietė abiturientų auklėtojas. 4b klasės auklėtoja Loreta Krinickienė ir 4d — Vidmantė Kalvaitienė sukurtoomis skaidrėmis privertė savo mokinius sugrįžti į vaikystę. Muzika, žodžiai ir nuotraukos iš vaikystės suvirpino kiekvieno širdį. Pasveikinti buvusių mokinių atvyko ir dvyliktokų pradinių klasių mokytoja Živilė Kacelavičienė. Abiturientų vardu kalbėjo Saulė Bikauskaitė.

Šiais metais šimtadienio šventėje buvo ir naujovių. Ketvirtokai į salę įžengė raudonuaju kilimu, o šventės akcentu vadinamas dvyliktokų testamentas šiais metais buvo kiek kitoks: nebuvo minimas ir aptariamas kiekvienas vienuoliktokas, tiesiog visiems bendrai palikti suoliukai poilsui, mokytojai, skaniausias maistas. Žinoma, šventės kulminacijoje — abiturientų pasirodymas. Kadangi tema - „Sveikinimų koncertas“, kiekvienai auklėtojai buvo skirtas abiturientų sveikinimas — daina. Po smagaus pasirodymo dvyliktokai atliko tradicinę šimtadienio dainą. Kad šios 100 dienų iki egzaminų neprailgtų, nauji mokyklos šeimininkai abiturientams nepagai-

lėjo tortų.

Taigi, Šimtadienio metu buvo džiugu žiūrėti į besišypsančius abiturientus, tačiau atidesnis šventės svečias pastebėjo nerimą, jaudulį jų akyse, — juk iki egzaminų liko **tik 100 dienų**.

Vaidilė Gaižauskaitė, 3c

Abiturientės Šimtadienio kalba

Visų pirma norėčiau pradėti nuo to, ką reiškia būti mokiniu, kuriam liko tik 100 dienų. Paskui jis jau nebegalės praleisto egzamino pateisinti vizitu pas odontologą ar nesimokęs ateiti birželio 6 dieną į lietuvių kalbos egzaminą, vadovaudamasis idėja „gal praslysiu“. Viskas nebėra taip paprasta, kai suvoki, jog jau po mėnesio prasidės tai, kas lems tavo ateitį. Tačiau nesupraskit manęs klaidingai. Aš nenoriu nei liūdinti, nei gąsdinti. Kaip tik, manau, reikia džiaugtis — kaip gerbiama auklėtoja Vidmantė Kalvaitienė pasakytų — tokiais „šiltnamio sąlygomis“. Visi juk mumis dabar rūpinasi: mokytojai bando kuo daugiau naudingos informacijos „įkalti“ į mūsų šiek tiek kiauras galvas, klasiškai geranoriškai duoda nusirašyti kontrolinius darbus, nes nenori, jog kuriam nors draugui antrajame semestre išeitų neigiamas, auklėtojos mažiau priekaištauja, jei nedėvime uniformos, o tėvai vis primena, jog reikia perskaityti knygą, parašyti ir išmokti kalbą ar bent atlikti namų darbus. Nors atrodytų, jog mums patiems jau nebereikia nieko galvoti, tai nėra tiesa. Manau, kiekvienas šiomis dienomis susimąsto: ką aš nuveikiau per tuos 12-ka metų. Tik nemeluokime sau, jog nieko. Vieni pasiekė aukštų mokslo ar sporto pergalių, suvokė, ką

reiškia būti išsilavinusiu žmogumi; kiti suprato, kas yra draugystė, bendradarbiavimas, pagarba, gal net meilė. Todėl nesivadovaukime klišėmis, jog mokykla yra vieta, skirta mokytis, o tokia šventė kaip šimtadienis — pasakutinis pasilinksminimas prieš sunkų darbą. Į viską žvelkim pozityviau, įrodykime, jog tas jaunatviškas idealizmas ir entuziazmas, apie kurį tiek daug mokomės lietuvių kalbos pamokose, nėra išnykęs ir įamžintas tik knygose. Tai mes — abiturientai, kurie tiki savo jėgomis ir gebėjimais, tai mes — mokiniai, kurie dėkoja mokytojams už žinias ir vertingas gyvenimo pamokas, tai mes — vytautukai, tariantys mokyklai „ačiū“, kad ji tapo antraisiais namais, bei, žinoma, tai mes — ketvirtokai, kurie myli ne tik savo tėvus, bet ir auklėtojas, nes jų supratingumas ir tikėjimas mumis nepakito net per 8-erius metus. Ačiū jums visiems už viską.

Saulė Bikauskaitė, 4d

Kurstėme „Amžinąją ugnį“

Vasario 11 dieną Vilniuje, prie Mindaugo paminklo, mokyklų bendruomenės ir įvairūs kolektyvai kartu atliko sutartinę „Dijūta kalnali“, norėdami paminėti Vasario 16 dieną ir atgaivinti seną lietuvių tradiciją. Senovėje lietuviai dainuodavo šią sutartinę ant piliakalnių, kalnų, juos pagerbdami, todėl lygiai taip pat, kaip prieš daugelį amžių, sutartine „Dijūta kalnali“ lietuviai pagerbė savo valstybę. Į galingą šimtų balsų skambesį įsiliejo ir mūsų gimnazijos dainininkų balsai — „Vytautukų“ choras, vadovaujamas mokytojos Rimos Giedrienės. Nelengva buvo sude-

rinti aštirus sutartinės sąskambius, bet visų dalyvių puiki nuotaika, organizatorių entuziazmas ir geranoriškumas padarė tikrą stebuklą.

Kelionė, pasivaikščiojimas Vilniaus senamiesčio gatvelėmis ir dalyvavimas pilietiškumo iniciatyvoje „Amžinoji ugnis“ visiems mums labai patiko. Grįžome kupini išpūdžių ir noro tokią amžiną ugnį užkurti ir savo gimnazijoje. Buvo labai įdomu praleisti laiką su jaunimu ir kartu sudainuoti neįprastą dainą. Sukurdami didžiausią sutartinę Lietuvoje dar kartą įrodėme, kad nuo seno esame dainų tauta.

Daumantas Juknevičius, 2b

NORIU PAŽINTI. NORIU SUPRASTI. NORIU ŽINOTI.

Tarp žmogaus ir žodžio

Aiškiausiai paralelę tarp žmogaus ir žodžio jaučia poetai. Su kiekvienu žmogumi kalba prasideda iš naujo. Kalbėdamas žmogus tarsi įsilieja į didelį bendrumą. Kalba mus jungia kaip ir kraujo ryšys. Labiausiai tą ryšį pajunta tie, kurie sugeba pajusti „žodžio skonį burnoj“. Ar yra tokių tarp mūsų? Žinoma! Jūs galima pamatyti ir išgirsti, jeigu ateisite į Meninio skaitymo konkursą. 2016-tų metų sausio 28 dieną Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos aktų salėje vykusiam skaitovų konkurse bandžiusių pajusti „žodžio skonį“ buvo 18, daugiausia – penktokų. Iš 5-7 klasių mokinių labiausiai įvertinta Beatričė Šurpikaitė (5a, ruošė mokytoja S.Valentienė), skaičiusi J.Erlicko eilėrašį „Lietūs, panašūs į žmones“. Dar neblogai pasirodė Gustė Zarembaitė (5c), Neitaras Švabauskas (7c), Jurgita Mažuolytė (7c).

Gimnazistai šį kartą buvo labai gerai pasiruošę — tik po ilgokų svarstymų vertinimo komisija — direktoriaus pavaduotoja R.Bartusevičienė, lietuvių kalbos mokytojos B.Paltanavičienė ir S.Misevičienė — nusprendė, kuriuos mokinius siųsti į rajoninį konkurso turą. Taigi, gimnazijai atstovavo Rugilė Lietuvninkaitė (3b, ruošė mokytoja S.Valentienė), Edgar Vladimirenko (4b, ruošė mokytoja S.Misevičienė), Saulė Pipiraitė (2c, ruošė mokytoja S.Misevičienė). Visus žiūrovus įtikino jaučią „žodžio skonį“ ir Saulė Bikauskaitė (4d) bei Klaudija Svečiulytė (3a).

Meninio skaitymo regiono konkurse mūsų mokyklai atstovavo Beatričė Šurpikaitė (5a) ir Rugilė Lietuvninkaitė (3b).

Į „Klaustuko“ klausimus atsako Saulė, Rugilė ir Edgar. Jūs matote nuotraukoje.

„Klaustukas“ klausia:

1. Kiek kartų dalyvavai Meninio skaitymo konkurse ir kodėl?
2. Kaip ir kokius renkiesi kūrinius? Kuris labiausiai patikęs?
3. Kaip ir kiek laiko ruošiesi?
4. Palygink gimnazijos konkursą su rajono, regiono: kas įsiminė, kokios patirtys?

Atsakymai:

Saulė Pipiraitė:

Meninio skaitymo konkurse dalyvauju nuo pradinių klasių, tačiau, kiek save pamenu, eilėraščius mėgdavau deklamuoti dar būdama darželyje. Kodėl aš tai darau? Neprisimenu, kas paskatino mane pirmą kartą, tačiau vėliau, kai pamačiau gerus rezultatus, šis konkursas tapo mano kiekvienų metų tikslu.

Kiekvienais metais išsirinkti sau patinkantį kūrinių — sunkiausia skaitovų konkurso dalis. Dažnai atrodė, kad nerasiu sau tinkančio ir nedalyvausiu. Mano skaitomi kūriniai visada buvo įvairūs — skirtingos temos, nuotaikos bei prasmės. Kadangi labai myliu Lietuvą, man geriausiai pavyko įsijausti į Jovitos Sandaitės kūrinių „Būti lietuve“.

Kai randu kūrinių, po to sunkumų man neky-la. Tekstą išmokstu greitai, kūrinių nuotaiką perprantu ir įsijaučiu greitai.

Gimnazijos meninio skaitymo konkurse jaučiu mažesnę konkurenciją, tačiau rajone įdomiau dalyvauti, nes yra kur tobulėti ir stiebtis. Kiekvienais metais vis kitaip jaučiuosi užlipusi ant scenos, tai labai įdomi ir naudinga patirtis.

Rugilė Lietuvninkaitė:

Sunku ir bepasakyti, kiek sykių dalyvavau meninio skaitymo konkurse. Žinau tik tiek, kad rajoniniame konkurse etape prizines vietas esu laimėjusi penkis kartus. Pirmą sykį laimė nusišypsojo dar darželyje, todėl dalyvavimas šiame konkurse man turi tam tikrą simbolinę reikšmę. Be to, esu įsitikinusi, jog pasiruošimas šiam konkursui ne tik padeda įveikti scenos baimę, bet ir lavina viešojo kalbėjimo bei netgi aktorinius įgūdžius.

Dažniausiai rinkdavau lietuvių kalbos mokytojos siūlytus kūrinius. Laikui bėgant pati vis daugiau domėjausi grožiniais tekstais ir šįmet kūrinių nusprenžiau pasirinkti savo nuožiūra. Netrukus įsitikinau, kaip svarbu yra skaitomo teksto artumas pačiam skaitovui, o tai ir laikyčiau pagrindiniu aspektu renkantis. Labiausiai patikęs tekstas — ištrauka iš J. Ivanauskaitės romano „Mėnulio vaikai“, kurią skaičiau būtent šių metų konkurse.

Geras pasiruošimas yra tiesiogiai susijęs su jo trukme. Tvirtam teksto įsisavinimui, supratimui man paprastai reikia daugiau nei trijų savaitių, neskaitant tinkamos skaityti ištraukos paieškų. Ruošimasis konkursui pradedu nuo teksto mokymosi mintinai, tačiau jokių būdu ne „kalimo“. Savarankiškai besimokydama pasitelkiu intonaciją bei vaizdinę atmintį. Vėliau laukia gilesnė jo analizė su mokytoja bei intonacijų pataisymai. Galų gale dėmesys skiriamas ir tokiems, atrodytų, nereikšmingiems dalykams, kaip kūno kalba.

Trumpai sakant, kiekvienam konkurso etapui dalyvių pasiruošimas yra vis stipresnis, o tekstai — vis įdomesni ir sudėtingesni. Natūralu — kiekvienoje pakopoje susirenka tik jai verti skaitovai. Šiais metais dalyvaudama regioniniame konkurse etape pastebėjau, kad dalyviai nestokoja teatrališkumo, o gimnazistai skaito itin gilius bei kiek sukrečiančius tekstus.

Daugiausiai įspūdžių parsivežiau iš regioninio skaitovų konkurso, kuriame pirmą sykį turėjau garbės dalyvauti. Stebino ne tik dalyvių kūrinių pasirinkimai, bet ir patys mokiniai. Kiekvienas jų kartu su savimi į sceną įnešė vis kitą personažą, kitą emociją, kurią pajusti galėjo visi klausytojai. Dalyvavimas šiame etape iš tiesų praplėtė mano akiratį ir patį skaitovų konkursą leido suvokti kaip kur kas didesnę reiškinį, nei eilėraščių deklamavimas, kaip kad daugelis mano.

Edgar Vladimirenko:

Meninio skaitymo konkursuose pradėjau dalyvauti jau nuo darželio laikų. Darželyje ir pradinėje mokykloje man tai buvo nauja, smagu, ugdžiau savo įgūdžius. Meninio skaitymo konkurse vėl pradėjau dalyvauti praeitais metais. Paskatino mokytoja, o vėliau pajaučiau azartą, norėjau pasiekti geresnių rezultatų.

Darželyje ir pradinėje tekstus rinko auklėtojos ir mokytojos. Dabar renkuosi pats. Dažniausiai tekstą pasirenku pagal rašytojo pavardę: kuri skamba įdomiai ir negirdėtai, to tekstus ir peržiūriu. Dažniausiai ši taktika pasiteisina (mano nuomone). Labiausiai pavykęs tekstas, manau, būtų M.Ivaškevičiaus „Mano meilės Vilniui traukinys“. Iki dabar prisimenu tekstą ir jis man paliko didžiausią įspūdį.

Išmokti tekstą nėra sunku, reikia maždaug dviejų dienų. O pasiruošimas su mokytoja vyksta kelias savaites. Nepasakyčiau, kad mano ruošimosi būdas kažkuo specifinis. Kartoju tekstą namuose, sakau jį mokytojai, ji pasako savo pastabas, prieš konkursą pasakau savo tekstą bendraklasiams.

Gimnazijos ir rajono konkursai man vienodai baisūs. Prieš abu labai jaudinuosi, dreba kojos. Bet šiais metais pastebėjau, kad šiek tiek savo baimę stovėti scenoje įveikiau.

Durys į geresnį internetą

Vieną vakarą tėtis pasiūlė labai įdomią idėją. Aš ją pasiūliau savo draugams — 5a klasės mokiniams. Nutarėme saugesnio interneto dienos proga dalyvauti kūrybiniame konkurse „Papuošk klasės duris“, kurio tema — „Durys į geresnį internetą“. Mes

jį pradėjome įgyvendinti per dailės pamokas. Pasi-dalinome darbais: kas piešė logotipus, kas kirpo žmogeliukus, kas darė vaizduoklį. Nebuvo lengva... Pykomės... Vėl susidraugaudavome... Ieškojome išeičių... Kol laimėjo draugystė! Daugiausiai kantrybės turėjo ir darbą užbaigė Akvilė Večerinskaitė, Gintautė Čirbaitė ir aš — Augustė Levanavičiūtė. Sukabinome savo kūrinių ant durų, nufotografavome ir nusiuntėme darbą į konkursą. Vėliau nusprendėme dalyvauti konkurse „Aš už geresnį internetą“, kuriame reikėjo nupiešti plakata — pieštukais arba kompiuteriu. Jame dalyvavo ir pieštukais piešė Žygimantas Jacevičius, Gabrielė Mosunovaitė ir Aneta Vaškelytė. Dar dalyvavo, tik kompiuteriu piešė vieną piešinį Akvilė Večerinskaitė ir aš — Augustė Levanavičiūtė su informacinių technologijų mokytoja Asta Pūtiene.

Pagalčiau atėjo laukta diena — vasario 2-oji. Tą dieną paaiškėjo konkursų rezultatai. Iš 302 konkursinių darbų, kuriuos pateikė 48 skirtingos Lietuvos švietimo įstaigos, pirmą vietą užėmė Žygimantas Jacevičius. Deja, daugiau niekas nelaimėjo.

Augustė Levanavičiūtė, 5a

Aš už geresnį internetą

„Norėjau dalyvauti piešinių konkurse „Aš už geresnį internetą“. Norėjau pavaizduoti priklausomybės nuo kompiuterių ir virtualaus pasaulio išsekintą vaiką. Jis į mus žiūri išvarvėjusiomis, nuo spoksojimo į ekraną paraudonavusiomis akimis. Žaidimų susirašinėjimų jam reikia kaip nusilpusiam ligo-niui kraujo. Iš daug kompiuterių kateteriais virtualus pasaulis sunkiasi į žmogaus sąmonę. Todėl išpėjan-tis užrašas sako:

„Neatsidurk ten“.

Žygimantas Jacevičius, 5a

„Neatsidurk ten“.

MŪSŲ DIENOS KAIP ŠVENTĖ

„Tautiškiausios klasės“ konkursas

Ką kiekvienam iš mūsų reiškia tautiškumas? Ar mums vis dar taip pat svarbu jį išsaugoti kaip prieš daugybę metų? Galbūt kai kurie atsakytų, jog

nebe, tačiau įvairūs mokykloje vykstantys projektai, skirti gimtosios kalbos, papročių, krašto istorijos puoselėjimui, suvienija aplinkinius ir nepalieka abejingų. Daugeliui iš mūsų tautiškumas išliko svarbus, net jei tai giliai širdyje. Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje nuo vasario 8 d. iki kovo 8 d., minint valstybines šventes, vyksta „Tautiškiausios klasės“ konkursas.

Į konkursą įsitraukė 5a, 6d, 7a, 8a, 8c, 8d ir

1c klasės. Visos jos originaliais ir įdomiais būdais puoselėja tautiškumą, taip lavindamos ir kolektyvinį darbą, bendruomeniškumo jausmą, kuris neatsiejamas nuo tautiškumo. Štai 6d klasė (vadovė Elena Lenkauskienė) tautiškumą ugdo gamindami trispalves apyrankes, jas dalindami, be to, trispalviuose plakatuose klasėje rašo posmus apie Lietuvą. Manau, jog apyrankių dalinimas yra labai graži idėja, kuri suvienija mus, primena geltonos – žalios – raudonos reikšmes.

7a su vadove Rasa Kondrotiene klasę puošia karpiniais ir užrašais, o mieste — trispalvėmis širdelėmis medžius, kurios, esu įsitikinusi, atkreips ne vieno vietinio praeivio dėmesį, o atvykėliai iš kitų šalių pamatys, jog mes didžiuojamės skleisdami tautiškumą. Dar kiekvienas 7a klasės mokinys atskirai puošiasi Lietuvos atributika.

8a su vadove Agne Vaivadaite savo darbo erdvę puošė Lietuvos vėliavomis bei ruošė plakatą, o 8c (vadovė Ingrida Matijošaitytė) — puošia trijų spalvų balionais, rengia standą bei gamina apyrankes.

8d klasė su vadovu Andriumi Storta kartu kuria gyvybės medį ir herbą bei dėvi tautinę atributiką pamokų metu. Herbas yra neatsiejamas nuo tautiškumo, o tautinės atributikos dėvėjimas per pamokas tikrai neįprastas reiškinys, jo dėka mokiniai pajaučia tautinę dvasią. Prie herbo kūrimo prisidėjo ir 5a klasė su vadove Dalia Bartkienė.

1c (vadovė Elena Šišenina) klasę taip pat puošia balionais ir pristato stendinę medžiagą apie Lietuvą.

Mes visi esame skirtingi, tad ir būdų išreikšti tautiškumą randame kitokių. Svarbiausia, jog dirbdami suprastume tautiškumo reikšmę. Dažnai pamirštame, kad neužtenka viską priimti kaip savaime suprantamą dalyką, turime vertinti savo kalbą, istoriją ir papročius, iš kurių susideda mūsų kultūra. Konkurso „Tautiškiausios klasės“ rezultatai bus skelbiami minint Kovo 11-ąją.

Greta Vilkišūtė, 1a

1 b klasės geras darbas Lietuvai

2016 metų vasario 29 dieną mes, Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos 1b klasės mokiniai, išvykome į „SOS-gyvūnai“ gyvūnų prieglaudą. Ten mus pasitiko daug draugiškų keturkojų. Pirmas dvidešimt minučių negalėjome atsidžiaugti šunelių draugiškumu bei noru bendrauti. Visi buvo tokie mieli, žaismingi, jog ne vieną kartą kilo klausimas, kaip jie galėjo čia atsidurti? Mus pasitiko ir „SOS-gyvūnai“ vadovė bei kiti prieglaudos darbuotojai. Jie pristatė daugelį šios prieglaudos gyventojų bei trumpai papasakojo apie šią gyvūnų globos įstaigą. Išgirdę pasakoji-

mus apie tai, kaip kai kurie gyvūnėliai pateko čia, likome nustebę. Kai kurių žmonių žiaurumo negalėjome suprasti. Negalėjome suprasti, kaip įmanoma taip beširdiškai elgtis su gyvūnais. Ypač įsiminė vieno šunelio istorija. Iš pradžių mes į jį neatkreipėme dėmesio, tačiau maitindami visus, vis pastebėdavome, jog mažylis nespėja pasiimti maisto - prieš jį užlįsdavo kiti. Kai išgirdome iš „SOS-gyvūnų“ vadovės, kodėl taip yra, jos pasakojimas suspaudė širdį. Šunelis buvo aklas. Jį rado netoliese, miškelyje, vedžiodami kitus prieglaudos šunelius. Jis buvo sušalęs, išsigandęs ir visiškai sulysęs. Tačiau geranoriai gyvūnų globos įstaigos darbuotojai priglaudė jį ir juo pasirūpino. Dabar šuneliui jau geriau, tačiau matyti, deja, jis niekada nebeagalės.

Kupini noro padėti mes pirmoje ir vežėme šunims maisto, kraiko, žaislų, pabendravome su kiekvienu šuneliu, pamaitinome juos bei pavadžiojome tuos, kurie buvo mažiau aktyvūs. Mes tikrai smagiai leidome laiką su šiais keturkojų šeimos nariais, buvo daug juoko

bei linksmų akimirų. Kai atėjo laikas išvykti, dar ilgai negalėjome susitaikyti su mintimi, jog šiuos be galo mielus padarėlius teks palikti čia. Kad ir kaip bebūtų, svarbiausia šios išvykos dalis buvo ta, jog mes supratome, kad geri darbai yra smagūs ir kupini daug gerų emocijų. O mūsų auklėtoja Sandra sako, kad geriausiai geri darbai įsitvirtina juos kartojant. Nusprendėme dar ne kartą aplankyti šiuos šunelius.

Klasės seniūnė Patricija Nedveckytė
Nuotraukos Gretos Rudelytės

Net ir Raudonkepuraitė interneto „Vilkas“ nebaisus

Vasario 9-ąją, saugesnio interneto dieną, TVDG mokiniai dalyvavo konkurse „Saugus internetas — papuošk klasės duris“. Šiais laikais, kada žmonės labai daug naudojami internetu ir susiduria su naujais išbandymais tiek realiame, tiek ir internetiniame pasaulyje, kur pasitikėti visais besąlygiškai negalima, turime suprasti, kaip saugiai ir draugiškai naudotis interneto galimybėmis.

Dažnas iš mūsų visiems skelbia savo asmeninę informaciją: adresą, nuotraukas, gimimo datą ir kita. Bet ne visada pamąsto, ar tai daryti yra saugu. Tad siekdamas atkreipti visos bendruomenės dėmesį į informacijos saugumą, 6d klasės mokinės Rusnė Jonušaitė, Smiltė Kozlovaitė, Gintarė Kantakevičiūtė, Kotryna Giedrytė ir Armina Curko, paskatintos mokytojos Astos Pūtienės, papuošė informacinių technologijų kabineto duris.

Durų papuošimo idėja kilo prisiminus pasaką apie Raudonkepuraitę, kuri patikėjo vilku ir vėliau nuo jo nukentėjo. Durys taip pat iliustruoja pasakos mini siužetą, tik jau interneto platybėse. Raudonkepuraitė simbolizuoja visus mus, naršančius internete. Močiutė pasakoje ir šiame durų papuošime škleidžia gerumą ir saugumą, o Vilkas — blogį ir pavojų. Močiutė — geras internetas, Vilkas — blogas. Šis projektas taip pat interaktyvus, nes prie kiekvieno veikėjo (Močiutės ir Vilko) yra dėžutė, o Raudonkepuraitė laiko keturis debesėlius, ant kurių užrašyti įvairūs su internetu susiję dalykai. Prie šių durų atėję žmonės gali debesėlius suskirstyti į skirtingas dėžutes — saugų ir ne saugų internetą. Tokiu būdu supažindins su svarbiausiomis atsargaus elgesio internete taisyklėmis.

Nors šis projektas nelaimėjo konkurse, tačiau ne vienas, matęs projektą, susimąstė, kas yra saugus internetas ir kaip jį naudoti atsakingai, kad nepakliūtų į sukčių žabangus. Klasės durų puošimas buvo labai naudingas, pamokantis ir smagus užsiėmimas.

Gintarė Kantakevičiūtė ir Rusnė Jonušaitė, 6d

NORIU PAŽINTI. NORIU SUPRASTI. NORIU ŽINOTI.

Iškalbos ir debatų konkursas

Vasario 23 dieną Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos 2d klasės mokiniai Mindaugas Kondrotas, Augustinas Janutaitis ir Kotryna Rajeckaitė dalyvavo kasmetiniame anglų kalbos 10-tų klasių iškalbos ir debatų konkurse „Let's debate 2016“. Į konkursą atvyko geriausi viso Trakų rajono dešimtukai. Susirinkome į Senujų Trakų Andžėjaus Stelmachovskio pagrindinę mokyklą. Komisiją sudarė dvi anglų kalbos mokytojos ir JAV diplomatė Diane Kohn. Likus kelioms minutėms iki renginio pradžios apsižvalgiau: dalyvių akyse spindėjo nemažai baimės ir jaudulio, pamačiau didelį norą išreikšti savo nuomonę. Visi degė užsispyrimu ir nekantrumu.

Debatai prasidėjo nuo taisyklių išvardinimo. Šių debatų tema — „Globalinės problemos“, todėl kiekvienas dalyvis turėjo pasirinkti visuotinę problemą ir pagal savo temą pasiruošti kalbą, kurią sakė prieš žiūrovus, kitus dalyvius ir komisiją. Mūsų pranešimai: Augustinas Janutaitis kalbėjo apie alkoholizmo plitimą visuomenėje, Mindaugas Kondrotas — apie pabėgėlių krizę, o Kotryna Rajeckaitė — apie žmogaus teisių pažeidimus. Baigus kalbėti, kiti dalyviai ir komisija galėjo užduoti klausimų ar pasakyti komentarų ir už tai gauti taškų. Dauguma dalyvių buvo tokie aktyvūs, kad komisija turėjo išsirinkti tris mokinius, kurie galėjo klausti ar komentuoti. Kai visi pasisakė ir komisija išėjo pasitarti dėl nugalėtojų, diskusijos tarp mokinių nenurimo. Mes negalėjome nutraukti diskusijų jau išgvildentomis temomis.

Konkurso rezultatais džiaugiamės ir didžiuojamės, kad mūsų gim-

nazijos mokiniai užėmė garbingas vietas — 2-ą vietą Augustinas Janutaitis, 4-ą — Mindaugas Kondrotas, o aš, Kotryna, gavau padėką. Visi grįžom namo džiaugsmu spindinčiomis akimis, šypsodamiesi ir pilnomis kišenėmis patirties.

Kotryna Rajeckaitė, 2d

Žmogus žmogui – draugas?

Noriu pasidalinti istorija, kuri man labai patiko.

„Mokinys atėjo pas Gyvenimo Mokytoją ir paklausė:

– Mokytojau, kiek žmogui reikia turėti draugų — vieną ar daugiau?
– Viskas labai paprasta, — atsakė Mokytojas, — nusikink štai tą raudoną obuolį, kabantį ant pačios aukščiausios šakos.

Mokinys užvertė galvą ir tarė:

– Bet obuolys labai aukštai. Aš nepasieksiu!
– Pasikviesk draugą. Tegu tau padeda, — atsakė Mokytojas.

Mokinys pasikvietė draugą ir užsilipo jam ant pečių:

– Vis tiek nepasiekiu, Mokytojau, — sušuko nusivylęs mokinys.
– O tu daugiau neturi draugų? — nusijuokė Mokytojas.

Mokinys pasikvietė daugiau draugų, kurie visaip papsėdami ir stenėdami sulipo vienas ant kito į gyvą piramidę. Bet obuolys buvo vis dar per aukštai ir piramidė subyrėjo, taip ir nepasiekus obuolio.

Tada Mokytojas pasikvietė mokinį pas save:

– Na, dabar supratai, kiek žmogui reikia draugų?
– Supratau, Mokytojau, — pratarė mokinys trindamas gužą kaktoje, — daug — kad galėtų išspręsti bet kokią problemą.

– Taip, — atsakė Mokytojas, liūdnai linksėdamas galva, — išties reikia labai daug draugų, kad iš visos šios gimnastų krūvos atsirastų bent vienas protingas žmogus, kuris susiprotėtų atnešti kopėčias!“

Ši istorija puikiai iliustruoja, kaip svarbu santykiuose su artimaisiais atkreipti dėmesį į kokybę, o ne į kiekybę. Labai dažnai tenka matyti žmones, kurie, atrodo, turi daugybę draugų, tėvus, brolius, tačiau vis tiek jaučiasi nelaimingi ir vieniši. Kodėl

taip nutinka? Nes ryšys tarp žmonių tampa vis silpnesnis. Ryšį tarp vaikų pakeičia virtuali draugystė, o svarbiausiu dalyku tampa išmanusis telefonas ar planšetinis kompiuteris. Turėdamas šiuos atributus, turi ir draugų, ir tėvai ramūs, kad vaikas viskuo aprūpintas. Tik klausimas, ar žmogui tikrai to reikia? Ir ar tiek užtenka? Visi statistiniai faktai rodo, kad ne, to neužtenka. Patyčios, depresija, smurtas, alkoholizmas, stresas — viso to nebūtų tiek daug, jei žmogus žmogui duotų tai, ko reikia. O reikia visai nedaug — peties, ant kurio gali išsiverkti ir būti tikras, kad tavęs neišduos. Reikia kokybiško bendravimo.

Mano darbas tiesiogiai susijęs su bendravimu — pati bendrauju su žmonėmis, klausau, kaip kitiems nesiseka bendrauti ir turiu galimybę stebėti, kaip bendrauja kiti. Ir tai mane liūdina. Matau, kaip sunku žmonėms yra išklausti kitą, nuoširdžiai domėtis, ką kitas sako ir jaučia. Daug svarbiau yra greičiau išsakyti savo nuomonę, kuriai, būtų gerai, kad niekas neprieštarautų, nes jei prieštarauja, greitai būna išjuoktas, sumenkintas ir atstumtas. Labai nedaug žmonių moka išklausti kito nuomonę ir bandyti suprasti, kodėl kitas taip galvoja. Jei bendraudami pabandytume atsidurti kito kailyje, kaip aktoriai, prisiimtume kito žmogaus vaidmenį, viskas būtų paprasčiau. Bendravimas būtų paprastesnis ir nekiltų tiek daug konfliktų. Tuomet suprastume, kad kiekvieno žmogaus nuomonė yra teisinga ir svarbi jam, bet nebūtinai ir visiems kitiems. Jei bendraujam su mama, pabandykime pabūti mama, jei su mokytoju — mokytoju, jei su draugu, įliskime į jo kailį. Tik tokiu būdu suprasime vieni kitus ir bendravimas atneš džiaugsmą. Galvokime ne apie save, o apie tą, kuris šalia mūsų.

Gražaus pavasario!

Psichologė Asta Jakonienė

Pro rakto skylutę (arba kaip penktokai dvyliktokus sugėdino)

Vis dar prisimename, kaip skambėjo Rugsėjo 1-oji, dvyliktokams — paskutinį kartą. Jų tėvai ir mokytojai su viltimi žvelgė į savo vaikus, o dvyliktokai pasižadėjo mokytis, nes laukia išbandymas — egzaminai.

Žiūrime — jau pirmojo pusmečio pabaiga, girdime — dauguma mokytojų skundžiasi, kad dvyliktokai juos „tebemaitina“ pažadais mokytis. Todėl mes, 5a klasės mokiniai, su savo auklėtoja Dalia Bartkiene, gimnazijos direktorės pavaduotoja Regina Bartusevičienė nutarėme jiems priminti, ką buvo prisiekę.

Keletas mūsų klasės mergaičių su auklėtoja rašė scenarijų, kiti su dailės mokytoja Asta Naruševičiene iš kartono pjovė, kirpo dekoraciją vaidinimui — milžinišką spyną. Auklėtoja perfrazavo Ž.Žvagučio dainos „Makaronų man nebekabink“ tekstą vaidinimo tema. Mūsų lietuvių kalbos mokytoja Sandra Valentienė padėjo taisyklingai sukirčiuoti tekstą.

Na ir prasidėjo ilgos valandos aktų salėje. Repetavom. Sausio 21 d. įvyko mūsų premjera! Gaila, nedaug dalyvavo dvyliktokų. Jiems patiko mūsų išmonė, nesitikėjo tokio pasirodymo, mums dėkojo. Manau, kažkur labai giliai širdyje dvyliktokai susigėdo...

Žygimantas Jacevičius, 5a

Redkolegija: Vaidilė Gaižauskaitė, Aurelija Kacelavičiūtė, Evelina Butrimavičiūtė, Greta Vilkišiūtė,

Daumantas Juknevičius.

Bendradarbė Irena Levanavičienė.

„Klaustuko“ vadovė Birutė Paltanavičienė.

Maketavo Irena Levanavičienė.

Jaunųjų žurnalistų mintys gali nesutapti su „Klaustuko“ vadovės mintimis.

GIMNAZIJOS GYVENIMO KRONIKA

Sausio 6 d. Kaune vyko respublikinio informatikos konkurso „Kompiuterinė Kalėdų pasaka 2015“ diplomų įteikimo šventė. Augustė Levanavičiūtė (5a) užėmė III vietą, Karina Iljasevičiūtė bei Kotryna Mikiškaitė gavo padėkas. Sveikiname!

Sausio 13 d. — Laisvės gynėjų diena.

Sausio 13 d. gimnazijoje vyko netradicinės estafečių varžybos. Sporto salėje varžėsi penktų klasių mokinių komandos, kurias sudarė 5 mergaitės ir 5 berniukai. I vietą iškovojo 5a klasė, II vietą užėmė 5c klasė, III vietą — 5b klasė.

Sausio 18 d. mūsų gimnazijoje vyko matematikos viktorina penktokams. 5b klasės mokinių komanda laimėjo I vietą.

Sausio 21 d. gimnazijos didžiojoje salėje vyko netradicinė popietė. 5a klasės mokiniai „įsikūnijo“ į abiturientus. *Plačiau — šiame „Klaustuko“ numeryje.*

Sausio 21 d. Rūdiškių gimnazijoje vykusioje krepšinio varžybose mūsų gimnazijos vaikinų komanda užėmė I-ąją vietą. Komandoje žaidė: D.Kalvaitis (1b), E.Drungilas (1b), T.Kaliukevičius (1a), R.Lapinas (1c), J.Kudrevič (1a), E.Tarasevičius (1b), E.Narbutas (1b), E.Steponavičius (1d), A.Vainauskas (8a), S.Garelčonka (1a) ir I.Vyšniauskas (1b).

Sausio 26 d. mūsų gimnazijos jaunieji policijos rėmėjai dalyvavo boulingo turnyre, kurį organizavo Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Trakų rajono policijos komisariatas. Mūsų „Vytautukai“ užėmė 2-ąją vietą.

Sausio 27 d. gimnazijos mokiniai, besimokantys vokiečių kalbos, lydimi mokytojos Onos Toločkaitės, lankėsi Goethe institute, Vilniuje. Be to, ragavo vokiškų patiekalų „Bunte gaus“ restorane.

Sausio 27 d. gimnazijos krepšinininkai (D.Kalvaitis (1b), E.Drungilas (1b), T.Kaliukevičius (1a), R.Lapinas (1c), J.Kudrevič (1a), E.Tarasevičius (1b), E.Narbutas (1b), E.Steponavičius (1d), A.Vainauskas (8a), S.Garelčonka (1a) ir I.Vyšniauskas (1b)) Šalčininkuose vykusiose regiono varžybose laimėjo 2-ąją vietą.

Sausio 28 d. vyko anglų kalbos konkurso mokyklinis turas, kuriame gimnazistai — Mindaugas Kondratas (2d) ir Justė Navickaitė (2c) pasidalino I-ąsias vietas, Aurimas Janickas (2d) užėmė 2-ąją, o Lukas Antanavičius (2d) 3-ąją vietas. **Klaudija Sveičiulytė** (3a, mokytoja I.Knelsienė) tapo anglų kalbos 11 klasių olimpiados rajoninio turo laimėtoja. Sveikiname!

Sausio 28 d. vyko Meninio skaitymo konkursas. *Plačiau — šiame „Klaustuko“ numeryje.*

Sausio 29 d. 4d klasės mokiniai, lydimi mokytojos V.Kalvaitienės, lankėsi Keistuolių teatre ir žiūrėjo spektaklį „Varnas“.

Sausio 29 d. gimnazijos muzikos melomanai kartu su mokytoja Rima Akeliene vyko į M.A.M.A. Radiocentro 25-ojo gimtadienio apdovanojimų ceremoniją Kaune.

Sausio 30 d. Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos vienuolika 9-10 klasių mokinių, lydimi mokytojų Julijos Lavrinovič ir Danguolės Kuzborskienės, ankstyvą rytą išvyko į KTU Elektronikos rūmus. Kaune vyko 27-asis garsaus Lietuvos matematiko Jono Matulionio vardo konkursas. Mūsų gimnazijos moksleiviai pasirodė gerai. Išsprendė daugiau nei 50% pirmos dalies užduočių. Sveikiname M. Kondrotą (2d), A. Zmejevskį (1a), M. Kanclerį (2d), Š. Kazlauską (2d), S. Gruodį (1b), S. Eidukevičiūtę (2a), E. Ogurcovą (2a).

Vasario 4 – 6 d. mūsų gimnazijos I, II, III, IV klasių mokiniai lankėsi XIV tarptautinėje mokymosi, žinių ir karjeros planavimo parodoje „Studijos 2016“. Egzaminatorius.lt stendo žaidime tapo nugalėtoju tapo Arnas Mikalauskas (3b), jis buvo apdovanotas pasirinkto dalyko prenumerata. Sveikiname!

Vasario 8 d. 6-7 klasių mokiniai dalyvavo Vilniaus apskrities matematikos ir informacinių technologijų konkurse, kurio tema „Piešinyje paslėptas matematikos uždavinys“. Tarp 6 klasių mokinių darbų I vieta atiteko Aurimui Moisevičiui (6c,

mokytoja Asta Pūtienė), tarp 7 klasių mokinių darbų III vietą užėmė Evelina Kazlauskaitė (7c, mokytoja Irena Levanavičienė). Sveikiname!

Vasario 8 d. Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos bendruomenė, minėdama valstybines šventes, pradėjo vykdyti tęstinius projektus „Tautiškausia klasė“ ir „Geras darbas Lietuvai“. Projektai vyksta nuo vasario 8 d. iki kovo 8 d. Šių projektų tikslas — aktyviai ir išradingai paminėti valstybines šventes, skatinti mokinius mąstyti, ugdyti tautiškumo ir bendruomeniškumo jausmą. *Plačiau — šiame „Klaustuko“ numeryje.*

Vasario 9 d. Tarptautinė saugesnio interneto diena. Mūsų gimnazijos mokiniai dalyvavo konkurse „Papušk klasės duris“. *Plačiau — šiame „Klaustuko“ numeryje.*

Vasario 9 d. Žygimantas Jacevičius (5a, mokytoja A.Naruševičienė) plakatų kūrimo konkurse „Aš už geresnį internetą“ respublikoje užėmė I-ąją vietą. Laimėjo planšetinį kompiuterį. Sveikiname! *Plačiau — šiame „Klaustuko“ numeryje.*

Vasario 9 d. 4c klasės mokiniai, lydimi mokytojos Loretos Krinickienės, aplankė Trakuose esančius senyvo amžiaus žmones. Jiems nešė vaišių, su jais bendravo.

Vasario 10 d. vyko 9-11 kl. mokyklinė rusų kalbos olimpiada, kurioje, mokytojos T.Mickonienės mokoma A.Cvetkova (2a) užėmė I-ąją vietą, o B.Abuvečiūtė (2d) — 2-ąją vietą. D.Vaisieta (2c) ir K.Januškevičiūtė (3c) — 3-iasias vietas (mokytoja E. Lavrinovič).

Vasario 10 d. Trakuose vyko matematikos rajoninė olimpiada. Joje I-ąsias vietas užėmė V. Valatkaitė (3b) ir M.Kondratas (2d). Jie vyks į respublikinį matematikos konkursą kovo 10d.

Vasario 11 d. vyko mokyklinė geografijos olimpiada. Tarp 6-tų klasių mokinių I vietą užėmė Austėja Albertavičiūtė (6a), II vietą — Žilvinas Arlauskas (6b), III vietą — Kotryna Giedrytė (6d), Nerijus Čepulis (6c) ir Saulė Kazlauskaitė (6a). Tarp 7-tų klasių mokinių I vietą laimėjo Matas Ruškevičius (7b), II vietą — Ainė Jakštaitė (7b), III vietą — Živilė Nebutovaitė (7b) ir Neitaras Švabauskas (7c). Tarp 8-tų klasių mokinių Jonas Barkauskas užėmė I vietą. Sveikiname!

Vasario 11 d. Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mišrus choras „Vytautukai“ (vadovė Rima Giedrienė) važiuo į Vilnių prie Mindaugo paminklo ir dalyvavo pilietinėje iniciatyvoje „Amžinoji ugnis“, kuri buvo skirta Vasario 16-ajai paminėti. *Plačiau — šiame „Klaustuko“ numeryje.*

Vasario 11 d. 2a klasės gimnazistai bibliotekoje pristatė „Gerą darbą Lietuvai“ — nupieštą augalą su trispalviu žiedu. 2a kviečia augti kartu su savo Lietuva ir Respublikos himno žodžiais: „Vienybė težydi“.

Vasario 12 d. minėjome Vasario 16-ąją — Lietuvos valstybės atkūrimo dieną. *Plačiau — šiame „Klaustuko“ numeryje.*

Vasario 12 d. Mokinių taryba už puikius mokymosi rezultatus Padėkos raštais apdovanojo pirmą pusmetį geriausiai besimokiusius 5-8 klasių mokinius.

Vasario 15 d. 4d klasės mokiniai ėjo sveikinti buvusius mūsų mokyklos mokytojus su Nepriklausomybės diena.

Vasario 13 d. daugelis gimnazistų lankėsi Lietuvos nacionaliniame dramos teatre ir žiūrėjo spektaklį „Istabioji ir graudžioji Romeo ir Džuljetos istorija“.

Vasario 13 d. gimnazijos mokinės Tina Balčiūnaitė (2b), Kotryna Sirotkina (6d) ir Klaudija Sveičiulytė (3a) (mokytoja Rima Akelienė) buvo atrinktos į Lietuvos muzikos talentų lygą.

Vasario 13 d. minint Vasario 16-ąją 2-ojo aukšto foje gimnazijos dainininkai (mokytojos Rima Giedrienė ir Rima Akelienė) suorganizavo mini koncertą.

Vasario 19 d. 42-osios abiturientų laidos Šimtadienis. *Plačiau — šiame „Klaustuko“ numeryje.*

Vasario 19 d. Paluknyje vykusiame regioniniame 5-8 klasių mokinių diktanto konkurse „Rašyti taisyklingai lietuviškai — garbinga!“ raštingiausiais pripažinti šie mokiniai: Orinta Dikinytė

(5b, mokytoja A.Bagdžiuvienė), Žygimantas Jacevičius (5a, mokytoja S.Valentienė), Marija Buivytė (8b, mokytoja E.Galdikienė) ir Neitaras Švabauskas (7c, mokytoja S.Vankevičienė). Sveikiname!

Vasario 20 d. vyko respublikinė 11 klasių mokinių anglų kalbos olimpiada. Mūsų gimnazijai atstovavo Klaudija Sveičiulytė (3a, mokytoja Irina Knelsienė).

Vasario 23 d. vyko Trakų rajono 10 klasių anglų kalbos iškalbos ir debatų konkursas „Let's debate 2016“. *Plačiau — šiame „Klaustuko“ numeryje.*

Vasario 23 d. vykusioje rusų rajoninėje olimpiadoje A.Cvetkova (2a) užėmė 5-ąją vietą.

Vasario 24 d. gimnazijos 2a ir 2d klasių mokiniai, lydimi mokytojos T. Mickonienės, vyko į Puškino muziejų, esantį Vilniuje.

Vasario 25 d. 8a klasės mokiniai krepšinio varžybose iškovojo I-ąją vietą.

Vasario 25 d. gimnazijoje lankėsi buvusi gimnazijos mokinė, 2015 metų laidos abiturientė Patricija Kalkytė. Ji abiturientams pristatė savo studijuojamą specialybę Vilniaus universiteto Tarptautinių santykių ir politikos mokslų institute.

Vasario 29 d. 1b klasės mokiniai (vadovė S.Valentienė) keliavo į šunų globos prieglaudą — „SOS gyvūnai“. *Plačiau — šiame „Klaustuko“ numeryje.*

Vasario mėn. Trakų rajono geografijos olimpiadoje 9-12 klasių grupėje I vietą laimėjo Jovita Sinkevičiūtė (4d), III vietą — Ernestas Narbutas (1b).

Trakų rajono technologijų olimpiadoje 8-10 klasių grupėje II vietą laimėjo Meilė Ališauskaitė (8c).

45-ojo tarptautinio jaunimo epistolinio rašinio konkurso rajoninio etapo nugalėtojai tapo Saulė Rusytė (5c, mokytoja E.Galdikienė) ir Augustė Levanavičiūtė (5a, mokytoja S.Valentienė).

26-osios Lietuvos mokinių istorijos olimpiados rajoninio turo nugalėtoju tapo Edgaras Vladimirenko (4b, mokytoja Vitalija Narvidienė).

64-osios fizikos olimpiados rajoninio etapo nugalėtojai tapo Mindaugas Kondrotas (2d, mokytoja Elena Šišenina) ir Gintautas Jurgelevičius (3b, mokytoja Elena Šišenina).

54-osios chemijos olimpiados rajoninio etapo nugalėtoja - Justė Navickaitė (2c, mokytoja Kristina Brazdžiuvienė). Taip pat ji tapo ir lietuvių gimtosios kalbos ir literatūros olimpiados rajoninio etapo nugalėtoja (mokytoja S.Misevičienė).

Lietuvos mokinių meninio skaitymo konkurso rajoninio etapo nugalėtojomis tapo Beatričė Šurpikaitė (5a, mokytoja S.Valentienė) ir Rugilė Lietuvninkaitė (3b, mokytoja S.Valentienė).

49-osios Lietuvos mokinių biologijos olimpiados rajoninio etapo nugalėtojai tapo šie mokiniai: Erika Nedvecka (2a), Justė Navickaitė (2c), Ernesta Lenkauskaitė (2c, mokytoja L.Krinickienė), Vilija Valatkaitė (3b) ir Saulė Bikauskaitė (4d, mokytoja S.Zalitenė).

48-ojo Lietuvos mokinių jaunųjų filologų konkurso rajoninio etapo nugalėtoja - Justė Navickaitė (2c, mokytojos S.Misevičienė ir D.Valikonienė).

Sveikiname visus olimpiadų ir konkursų nugalėtojus!

Kovo 2 d. vyko mokyklinė 8-okų rusų kalbos olimpiada (mokytojos E.Lavrinovič ir T.Mickonienė).

Kovo 2 d. 5b klasė, vykdydama projektą „Geras darbas Lietuvai“, surengė koncertą Trakų pradinės mokyklos 1b klasės mokinukams.

Kovo 3 d. 2c klasė, vykdydama projektą „Geras darbas Lietuvai“, penktokams vedė klasės valandėles.

Evelina Butrimavičiūtė, 2b